

der ved disse Indberetninger skulde være kom-
men saamegen Splid ind mellem Sognefor-
standerskaberne og Sognepræsterne.

Ordføreren: Jeg tvivler heller ikke paa, at det er at forstaae saaledes, at man har fuld Tillid til de Bøta, Præsterne indgive; men, naar den sidste ærede Taler har talt paa Præste-
standens Vegne, kan jeg ikke undlade at bemærke, at i de Erklæringer, der i Sagen ere indhenteede, er der fra mangfoldige Sider yttret et levende Ønske om, at Præsterne maatte blive befrieede for disse Indberetninger, ikke fordi de ere verdslige Sager, thi Præsten skal have og har mangfoldige verdslige Indberetninger at gjøre, men fordi det er et Interessespørgsmaal, hvori Præsterne komme til at staae overfor deres Menigheder. Jeg kan derfor heller ikke være enig med den ærede næstsidste Taler (Rasmussen) i, at der fremtræder en ligesaa skarp og bestemt Modsetning, naar disse Bøta afgives af Sognepræsterne og Sogneforstanderskaberne, som naar de afgives af Præsterne og Herredsfogderne, alene af den Grund, at Herredsfogdernes Erklæringer ikke afgives sogneviis, og der saaledes mangler de nødvendige Midler til, at en Sammenligning kunde finde Sted. — Hvad Sagen selv angaaer, skal det, som det har været mit første, ogsaa være mit sidste Ord, at man paa den ene Side vel maa vogte sig for uden Nødvendighed at røre ved et Institut som det nærværende, især da dets Virksomhed ikke giver Anledning til virkelig praktiske Anker; men paa den anden Side kan der anføres saa gode Grunde for, at Herredsfogdernes Stilling ikke nu er den samme som tidligere, at jeg troer, at der i den Henseende bør gives efter for de fremsatte Forordninger om Forandring. Jeg vilde ønske, at vi aldrig vilde give efter uden for plausible og antagelige Grunde, men her er der anført saa antagelige Grunde, at jeg trostlig kan anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Indenrigsministeren: Jeg har ikke forelagt nogen Lov om Forandring i Capitelstærttens Ansættelse, fordi jeg aldeles ikke kan indbømme, at der er nogen Nødvendighed derfor. Jeg anseer heller ikke de Grunde, som

ere anførte for det Forslag, der nu foreligger, for i nogen Henseende at kunne være tilstrækkelige til at foretage en saadan Forandring. Det har paa ingen Maade viist sig, at Herredsfogdernes Indskyldelse paa Ansættelsen af Capitelstærtten har havt den Indskyldelse, som man frygter. Saalænge der jevntlig afflutes Handeler om Kornvarer efter Capitelstærtten med et større eller mindre Tillæg til denne, forekommer det mig at være et temmelig godt Beviis for, at den i Reglen ikke er for høj. Dertil kommer, at Herredsfogderne heller ikke tidligere have været aldeles uden Interesse i Ansættelsen af Capitelstærtten; thi saalænge de oppebære Dommerkorn, kunde det dog siges, at de paa en Maade vare interesserede dert. Den Interesse, de nu have faaet derved, at en Deel af deres Lønning ansættes i Korn, er saa ringe, at jeg ikke kan antage, at det skulde kunne have nogen som helst Indskyldelse paa deres Bøta. See vi saaledes hen til, hvorledes det stiller sig i dette Dieblik, kan der ikke være Spørgsmaal derom; thi den Capitelstærtt, der nu skal sættes paa forrige Aars Afgrøde, vil vistnok blive saa lav, at der ikke vil blive tillagt Herredsfogderne noget Sædtillæg. Dernæst er det heller ikke afgjort, at den Lov, hvorefter Herredsfogderne skulde have Tillæg efter Sædpriserne, bliver staaende. Efter min Mening er det en uheldig Lov, som jeg vilde ønske maatte blive hæbet, og dersom dette blev Tilfældet, vilde den anførte Grund falde bort. Naar dertil kommer, at Præsterne ubestridelig vilde komme i et yderst uheldigt Forhold til Sogneforstanderskaberne efter det Forslag, som her foreligger, forekommer det mig, at der er al Anledning for Thinget til ikke at gaae ind paa det. Der er under Forhandlingerne af et æret Medlem (Strøm) antydet en Maade, hvorpaa Sagen mulig hensigtsmæssig kunde ordres. Jeg kan for Dieblirket ikke udtale mig om, hvorvidt dette vil kunne lade sig gjøre. De Bestræbelser, man hidtil har gjort, for at komme til en hensigtsmæssig Maade at ansætte Capitelstærtten paa, hvorved de opstaaende Betænklichkeiten kunde fjernes, have ikke ført til en Løsning. Hvorvidt det skulde kunne lykkes Ministeriet i det kommende Aar at løse denne Op-
gave, er Noget, hvorefter jeg ikke tør udtale